

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XLVI. Exemplar commutationis mancipiorum inter Flodegarium Episcopum
Andegavensem & Vvinneradum Militem sub Hludovico & Hlothario
Regibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

recognovit. Datum v i i i. Idus anno xv. imperij Domini Ludovici serenissimi Augusti, & x i i. regni nostri. Actum monasterio sancti Marcialis in Dei nomine feliciter. Amen.

X L V.

Pippini Regis Aquitanorum preceptum pro monasterio sancti Hilarij in diocesi Carcassonsi.

Ex archivo monasterij S. Hilarij. Pippinus gratia Dei Rex Aquitanorum. Si erga loca divinis cultibus mancipata propter amorem Dei ejusque in eisdem locis sibi famulantes beneficia opportuna largimur, premium nobis apud Deum eterne remunerationis rependi non diffidimus. Idcirco noverit sagacitas seu utilitas omnium fidelium nostrorum tam presentium quam & futurorum quia vir venerabilis Leonnius Abba ex monasterio sancti Hilarij quod est situm in pago Carcassonsense super rivum qui dicitur Leucus, constructum in honore sancti Saturnini martyris, ubi etiam predictus sanctus Hilarius confessor corpore requiescit, ad nostram accedens clementiam detulit obtutibus nostris quandam auctoritatem Domini & genitoris nostri Ludovici piissimi Augusti, in qua continebatur insertum qualiter idem genitor noster ipsum monasterium ad deprecationem predecessoris sui Egidonis Abbatis sub suo suscepisset mundeburdo vel defensione, videlicet ut monachi in eodem monasterio commorantes cum omnibus rebus eorum quiete vivere absque alicujus infestatione licuissent. Pro firmitatis namque studio postulavit nobis predictus Leonnius Abba ut idem monasterium cum cellulis sibi subjectis, que nuncupantur Garelanus, & alia que nuncupatur sancti Martini, & villam juxta ipsum monasterium que vocatur Salas, ubi est Ecclesia constructa in honore sancte Mariæ semper virginis, quam Giscafredas genitori nostro de suo beneficio dedit & nos eidem monasterio concessimus, cum adjacentis vel terminis predictorum locorum, sub nostra constitueremus defensione & immunitatis tuitione. Cujus precibus ob amorem Dei & reverentiam divini cultus libenter autem accommodare placuit, & hoc nostræ auctoritatis preceptum immunitatis atque tuitionis gratia fieri decernimus, per quam precipimus atque jubemus ut nullus iudex publicus vel quilibet ex judiciaria potestate in Ecclesiis aut loca vel agros seu reliquas possessiones predicti monasterij, quas moderno tempore iuste & rationabiliter possidet, vel que etiam deinceps in jure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas, vel fœda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut fidejussores tollendos, aut homines ipsius monasterij tam ingenuos quam & servos super terram ipsius commanentes injuste distringendos, nec ulla redditiones aut illicitas occasionem requirendas nostris & futuris temporibus ingredi audeat, vel ea que supra memorata sunt penitus exigere præsumat, & quicquid de rebus præfati monasterij siccis sperare poterat, totum nos pro æterna remuneratione præfati monaste-

Tom. II.

rio concedimus, ut in alimonia pauperum & stipendia monachorum ibidem Deo famulantium perpetuo proficiat in augmentum. Et quandoquidem divina vocatione supradictus Abba vel successores ejus de hac luce migraverint, quandiu ipsi monachi inter se tales invenire poterint qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere valeant, per hanc nostram auctoritatem & consensum licentiam habeant eligendi Abbates, quatenus ipsos monachos, qui ibidem Deo famulantur, pro nobis & conjugum proleque nostra atque stabilitate totius regni nostri à Deo nobis concessi ejusque clementissima miseratione per immensum conservandi Domini immensam clementiam jugiter exorare deleat. Hanc itaque auctoritatem, ut plenior in Dei nomine obtineat vigorem, & à fidelibus sancte Dei Ecclesie & nostris verius credatur & diligentius conservetur, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari iussimus.

X L V I.

Exemplar commutationis mancipiorum inter Flodegarium Episcopum Andegavensem & Vvinneradam Militem sub Hludovico & Hlothario Regibus.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi, Hludovicus & Hlotharius divina ordinante providentia Imperatores Augusti. Si ea que fideles imperij nostri pro eorum opportunatibus inter se commutaverint nostris confirmamus edictis, imperialem exercemus consuetudinem, & hoc in postmodum jure firmissimo mansurum esse volumus. Idcirco noverit omnium fidelium nostrorum presentium scilicet & futurorum industria quia dilectus filius noster Augustus Hlotharius innotuit mansuetudini nostræ quod Flodegarius Andegavensis verbis Episcopus pro communi utilitate & compendio supertrime de quibusdam mancipiis cum quodam homine nomine Vvinnerado commutationem fecisset. Dedit igitur præscriptus vir venerabilis Flodegarius Andegavensis urbis Episcopus partibus sepedicti Vvinneradi de ratione Ecclesie sue sancti Mauricij de villa nuncupata Chamberliaco, in ipsa, cum consensu Bertæ, que ipsam villam in beneficio habere videtur, mancipium nomine Aredium ad suum proprium habendum. Et contra in compensatione hujus rei dedit jamdictus Vvinneradus predicto viro venerabili Flodegario Episcopo ad partem præscriptæ villæ vel Domine Bertæ, que eodem tempore ipsam villam in beneficio habere videtur, de proprio suo mancipia duo his nominibus Restaldum & Ermenaldum. Vnde & duas commutationes pari tenore conscriptas manibusque bonorum hominum reboratas illos præ manibus habere professus est. Sed pro integra firmitate petiit ut ipsas commutationes denuo per nostræ mansuetudinis præceptum plenius confirmaremus. Cui petitioni denegare nolumus, sed sicut unicuique fidelium nostrorum iuste petentium, ita nos illi concessisse & confirmasse in omnibus cognoscite. Præcipientes ergo jubemus ut quicquid

An. 818.
Ex archivo
Ecclesie
Andegavensis.

XXxx ij

pars iustè & rationabiliter alteri contulit parti, deinceps per hanc nostram auctoritatem iure firmissimo teneat atque possideat, & faciat exinde quicquid elegerit. Et ut hæc auctoritas nostra firmior habeatur & per futura tempora melius conservetur, de annulo nostro subter sigillari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi Imperatoris.

Meginarius Notarius ad vicem Friduguli recognovit & subscripsit.

Data v. Kalendas . . . anno Christo propicio x. v. Imperij Hludovici serenissimi Imperatoris & Hlotarij v. i. Indictione v. i. i.

Actum Aquigrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XLVII.

Præceptum Pippini Regis Aquitanorum de navibus sancti Martini Turonensis.

An. 831.
Ex chartulario S. Martini Turonensis.

Pippinus gratia Dei Rex Aquitanorum omnibus Episcopis, Abbatibus, Comitibus, Domesticis, Vicariis, Centenariis, seu reliquis fidelibus nostris, presentibus scilicet & futuris. Notum sit quia concessimus Fridugiso Abbati ex monasterio sancti Martini, ubi ipse pretiosus confessor corpore requiescit, ut monachi qui in Comarico monasterio, quod est constructum in honore sancti Pauli Apostoli, qui sub regula sancti Benedicti conversari videntur, licentiam haberent duas naves per Ligerim fluvium & Viennam & Garum & Ganagum & per diversa flumina in regno Domino propicio nostro discurrunt huc illucque propter necessitates suas dirigendi. Et ita annuimus, re ullum teloneum vel de sale vel de ullis quibuslibet rebus in ullo omnino loco totius regni nostri ipsi aut Comites eorum solvere aut dare debeant. Propterea presentem auctoritatem fieri iussimus, per quam specialiter iubemus ut nullus ex vobis neque de junioribus vestris ullo teloneo, vel pontatico, aut ripatico, sive portatico, seu modiatico, vel plantatico, aut laudatico, sive salumatico, seu cepitatico, aut passione, sive occurso, vel ullo censu, nec ulla redibitione, nec occasione ullas villatenus de ipsis navibus exigere aut exactare præsumatis, sed ad ipsum sanctum locum & ad ipsos fratres in nostra elemosyna proficiat in augmentis, quatinus melius dilectet ipsos monachos pro nobis uxoreque nostra ac liberis nostris vel stabilitate regni nostri Dominum exorare. Et ut hæc auctoritas firmior habeatur & melius conservetur, de annulo nostro subter iussimus sigillari.

Suabobus Diaconus ad vicem Ebroini recognovi.

Data v. Kal. Mart. anno xv. i. i. Imperij Domini Ludovici serenissimi Augusti, & xv. i. i. regni nostri.

Actum Aquigrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

831
831

XLVIII.

Præceptum Ludovici Pij de monasterio sancti Andreae Viennensis.

In nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi. Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Si sacerdotum ac servorum Dei petitiones, quas nobis pro suis necessitatibus innoverint, ad effectum perduimus, non solum consuetudinem regiam exequemus, verum etiam ad beatitudinem retributionis profuturum confidimus. Proinde comperiat omnium fidelium nostrorum industria, presentium scilicet & futurorum, qualiter vit venerabilis Bernardus Viennensis Ecclesie Præsul veniens ad nostram serenitatem detulit nobis astrumenta cartarum per que Ansemundus & conjunx sua Anfleubana & filia eorum Remila vocabulo Eugenia monasterium sancti Andreae subterioris sancto Mauricio condonavimus & tradiderunt, atque prædicti conditores ob firmitatis studium sancto Leoniano consignaverunt, & sub potestate & ordinatione Episcopi Ecclesie Viennensis & successorum illius utili actione omni tempore maneat. Insuper & præcepta piorum Regum ostendit Teuderici scilicet & Guntranni, per que ipsi sancto Mauricio confirmaverunt firmius ad habendum. Sed prædictus Bernardus Episcopus retulit celsitudini nostræ ipsum monasterium propter cupiditatem malorum hominum ab eadem Ecclesia substractum. Nos quoque iustam immo rationabilem petitionem illius judicantes, restitimus ipsum monasterium sancto Mauricio & Barnardo illius loci Episcopo per nostræ auctoritatis præceptum pro mercede & remedio animæ nostræ atque totius imperij nostri emolumento, ut tam ipse quam successores sui absque cuiusque contradictione ipsum monasterium ordinent atque disponant secundum voluntatem Dei & beati Mauricij ab hodierna die & deinceps, & sit sub immunitate nostra sicut & alia res sancti Mauricij. Præcipientes ergo iubemus ut nullus iudex publicus neque iudicialia potestas ad causas audiendas, vel freda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut hiejusmodi tollendos, aut homines ejusdem monasterij tam ingeniosos quamque servos, qui super terram ipsius residere videntur, distringendos, nec ulla redibitione requirendas ullo unquam tempore ingredi audeat; & quicquid inde fiscus exactare poterit, totum pro æterna remuneratione Ecclesie sancti Mauricij concedimus. Et ut hæc auctoritas largitatis nostræ inviolabilem obtineat vigorem, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi Imperatoris.

Data V. Nonas Martias anno Christo propicio xv. i. i. Domini Hludovici serenissimi Augusti, Indictione v. i. i. i.

Actum Aquigrani palatio regio in Deo nomine feliciter.

Helisachar recognovi.

An. 831.
Ex chartulario Ecclesie Viennensis.